

طراحی مجموعه فرهنگی سینمایی

شایسته عباس وند^۱، لیدا بلیلان اصل^۲

Abbasvandshayeste@gmail.com-۱

Lida-balilan@iaut.ac.ir-۲

چکیده

فضاهای فرهنگی به عنوان بخشی از فضاهای عمومی، افراد را درون سازمان‌های فضایی گوناگون به صورت اختیاری و برای انجام فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی گرد هم می‌آورند. بی‌شک سینما به عنوان یکی از هنرهای هفتگانه، از زمان پیدایش تا کنون جز مهمترین فعالیتهای فرهنگی - هنری شناخته می‌شود. تاثیر هنری سینما که خود زایده دوران مدرن می‌باشد، به مراتب بیشتر از هنرهای دیگر می‌باشد، که شاید اصلی‌ترین علت آن در دسترس بودن این هنر می‌توان ذکر کرد. مردمی بودن سینما و نزدیکی به علایق مردم موجب شده است که امروزه بیشتر از هر روزگار دیگری مورد توجه قرار گیرد. از این رو در جوامع امروزی سینما در حدی بسیار فراتر از حیطه خود پای نهاده، آنچنان که از سینما به عنوان پنجره‌ای به دنیا سخن رانده می‌شود. حال آنچه در اینجا مهم می‌باشد، جایگاه نمایش آثار سینمایی است. در جامعه کنونی ایران، ما با کمبود سینما و فرسودگی بسیاری از سالنهای سینما درگیر هستیم، که از کیفیت لذت تماشای این آثار می‌کاهد. پروژه حاضر تحت عنوان طراحی معماری مجموعه فرهنگی سینمایی در شهر تبریز است که به دست فراموشی سپرده شده است و هدف از انتخاب موضوع دادن روح دوباره به بناهایی از این دست است تا بتواند با ارتقای تعاملات و ارتباط افراد با یکدیگر و زندگی اجتماعی آنها به اعتلای هنر تاثیرگذار سینما کمک شایانی بنماید.

واژه‌های کلیدی: معماری، سینما، مکان، هویت، فرهنگ، تعاملات اجتماعی

مقدمه

یکی از مباحث مورد بررسی در روابط بین این دو هنر تأثیر یکی از این دو در ارتقا و پیشرفت حوزه دیگر است. تأثیرپذیری معماران از سینما و بکارگیری آن در ایده پردازی هایشان از جمله مواردی است که در بررسی رابطه بین معماری و سینما می‌توان به آن اشاره نمود. همچنین دانش و آگاهی در مورد معماری می‌تواند سینماگر را در ساختن اثری بهتر یاری رساند (جعفری نژاد، ۱۳۸۱). سینما و معماری نه تنها از نظر ماهیت حرکت بلکه از نظر ماهیت خیال زمان، فضا، ریتم، رنگ، نور، بافت، حرکت و تداوم به یکدیگر نزدیکند. سینما با ترکیب عناصری چون رنگ، نور، سایه، زاویه دید و صحنه، تدوین صدا در جهت ایجاد رابطه ای مستحکم یا بیننده خود و تسهیل سفر ذهنی او به درون فیلم دست به فضا سازی می‌زند. در حالی که جوهر معماری فضا است. در سینما فیلم ساز بطور ذهنی فضا سازی می‌کند و در معماری، معمار به فضا عینیت می‌بخشد. سینماگر برای تجلی معانی مورد نظر خود بی‌نیاز از فضای معماری نیست و معماری برای گسترش و تبلیغ واقعیت‌های مجازی و تجسم فضایی نیازمند سینما است (رحیمیان، ۱۳۸۳). به عنوان نمونه می‌توان به تأثیر سینما در معماری ژان نوول، معمار فرانسوی داشت. علاقه به سینما در ژان نوول بسیار ریشه دار است.